

Diakoni är omsorg

Göran Runa är nyanställd diakon i Västermalms församling. Han ser fram emot att Svenska kyrkan i september går in i något som kallas diakonins månad. I år är temat psykisk ohälsa bland äldre. Ohälsa i form av ensamhet, depressioner, sorg och utanförskap är utmaningar som Göran ser fram emot att ta itu med. **Text och foto: Lasse Skölving**

Första gången Göran Runa kom i kontakt med Svenska kyrkan var när han var konfirmand. Det var då någonting fastnade hos honom. När konfirmandprästen hörde av sig till honom något år senare och frågade om han ville bli konfirmandledare på ett läger, tackade Göran ja och på den vägen blev det. Han arbetade senare som vaktmästare i kyrkan på kvällar och helger och även om han trivdes bra med det, kom han fram till att det var människor som han ville arbeta med, och på ett annat sätt.

Har gudstron alltid funnits där?

- Nej, det har den inte. Gudstron kom ungefär när jag var 16 år. Jag började grubbla, läste mycket i Bibeln och pratade mycket med präster och ungdomsledare. Gudstron mognade fram och den mognar faktiskt fortfarande fram.

Vad är diakoni för dig?

- Diakoni kan vara väldigt många olika saker; allt ifrån att arbeta med små barn till äldre människor. I min tjänst här i Västermalms församling handlar diakoni mycket om vuxenarbete och äldre; psykisk ohälsa, ensamhet och utsatthet. Det diakonala arbetet handlar om behovet av ett samband, en kontext och att få känna gemenskap. För mig är diakoni omsorg, Guds omsorg om människan, på alla nivåer.

Hur ser förhållandet ut mellan samhället och kyrkan?

- Svenska kyrkan vill gärna ha ett gott diakonalt samarbete med det övriga samhället; kommun, landsting och skola. Vi försöker inte göra samma sak som det övriga samhället, för det gör de ganska bra, däremot kan vi komplettera och utmana samhällets resurser och se till att saker inte faller mellan stolarna. Vi tillför den andliga dimensionen och vi vill vara en röst åt dem som inte blir hörda och åt dem som inte blir trodda.

Ser du någon skillnad på behovet av hjälp jämfört med hur det såg ut för några år sedan?

- Ja, det tycker jag. Jag ser att det finns en större ensamhet och en större psykisk ohälsa bland äldre människor.

Du har startat en pappagrupp, berätta lite om den?

- Jag blev själv pappa 2005 och insåg då behovet av att få prata om djupare saker som vad som händer med mig när jag blir förälder, inte bara prata om barnet, vad det äter och hur

sedan till pappagrupper. Jag har haft pappagrupper i flera år och nu har jag även startat en pappagrupp i Västermalms församling. Jag hoppas att jag lyckas samla pappor som vill vara med och reflektera kring hur det är att vara pappa, att vara ett föredö-

att hushålla med mina resurser och rikta in mig på en grupp.

Vad är det bästa med att jobba i Svenska kyrkan?

- Jag har otroligt bra och kompetenta kollegor. Alla anställda i Svenska

”Diakoni är omsorg, Guds omsorg om människan, på alla nivåer.

ofta det ska sova. När jag fick barn var jag inte längre bara en make till min fru och en arbetande människa utan jag är blev också en förälder. Det är en nivå till i livet som jag ville reflektera kring. Jag gick med i en pappagrupp och utbildade mig

me för sitt barn och att ha ett ansvar för en annan människa. Och att räcka till med sina resurser, att vara både en partner och en pappa samtidigt.

Vad är din största utmaning i ditt uppdrag?

- Min största utmaning är känslan av att inte räcka till. Att inse att jag inte kan tillgodose allas behov och finnas till för alla fast att jag så gärna vill,

kyrkan har en god och skön inställning till sitt jobb som gör det lätt att arbeta. Jag tycker om Svenska kyrkans sätt att bemöta människor där de är, att inte exkludera människor utan inkludera dem, att alla är välkomna precis som de är.

Mer om kyrkans sociala arbete kan du läsa om på församlingens webbplats www.svenskakyrkan.se/vastermalm